

Bayer Zsolt: Paraszt

2009 április 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [878](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szanyi Tibor szocialista leparasztozta az államfőt. Amiért az a díszpáholyba "kérette" Bajnai Gordont, hogy miniszterelnökségéhez gratuláljon. Egyáltalán nem fogok most az ügy egyéb részleteivel, szimbolikus térben meglévő jelentés tartalmával stb. foglalkozni. Engem most kizárólag a parasztosítás érdekel.

Szanyi Tibor szocialista leparasztozta az államfőt. Amiért az a díszpáholyba "kérette" Bajnai Gordont, hogy miniszterelnökségéhez gratuláljon.

Egyáltalán nem fogok most az ügy egyéb részleteivel, szimbolikus térben meglévő jelentéstartalmával stb. foglalkozni. Engem most kizárólag a parasztosítás érdekel. Ebben a nyomorult országban, nagyjából a kommunisták feltűnése óta minden elmaradottságnak, ostobaságnak, miveltelenségnek, kisszerűségnek, hülyeségnek és otrombaságnak a paraszt lett a "fedőneve". A szinonimája.

Tudjuk – aki nem tudja, olvasson Karl Marx- és Friedrich Engels-idézeteket –, hogy a kommunisták mindennél jobban gyűlölték mindig is a parasztot. Jobban gyűlölték a grófnál, a hercegnél, de még a királynál is. S ebben is méltó utódai lettek s voltak nagy szellemi elődeiknek, a jakobinusoknak, akik legkésőbb Vendée-nél mutatták ki valódi éniüket, amikor tömegmészárlások keretében francia parasztok ezreivel végeztek.

De miért gyűlölik a kommunisták ennyire a parasztot? Sok oka van ennek. A legfőbb ok azonban ott keresendő, hogy a nagy világtalalkító és világfelforgató elmebajok legfőbb akadálya mindig is a parasztság. A magabíró parasztember, ha van egy talpalatnyi földje, akkor nem alakítható többé szabadon. A parasztember lelkét és tartását a legnehezebb elvenni.

A parasztság mindig is a megmaradás záloga. A nemzeti megmaradásé. Az urbánus értelmiségi, a köztisztviselő, pláne a "nemzetközi" munkásság – mondjuk úgy – kevésbé vagy kevésbé "nemzeti érzelmű". Tradíció, múlt, nyelv, haza, föld, természet – mindez együtt a megmaradás. S mindez egyben a parasztság. Megszállások, idegen uralom, diktatúra idején például a polgárság vagy az uralkodó osztály sokkal hamarabb és könnyedebben cserél nyelvet, fűként ha mondjuk eleve más nyelvet, mint a magyar polgárság esetében ez volt mindig a jellemző. A paraszt azonban nem cserél.

Marad paraszt. S teszi a dolgát. Konokul, elszántan, mint a Fekete bojtár. Vagy a zsellérek. Később és másképpen fogja meg a paraszt lelkét minden változás, ám a paraszt hátán fát lehet vágni. Sokáig, nagyon sokáig. Aztán, amikor eleget lesz, fellázad.

A térszerte is csak kancsukával lehet(ett) beverni. S bármiféle idők jártak, azért a parasztember faluhelyen mindig is megsüvegelte az Isten házáat vagy a déli harangszót. S lenézte, megvetette a dologtalan, szar lumpenprolit. Hát, itt van a kutya elásva. A dologtalan, szar lumpenprolik országglásával egy időben lett a paraszt a hülyeség és elmaradottság szinonimája.

Ezért olyan árulkodó, amikor egy Szanyi parasztoszik.

Amikor egy ilyen parasztoszik, olyankor kinyílik a bicska a zsebben. S aztán a felháborodás megmarad, jogosan, de odafélszeli magát a jóleső bizonyosság is: a magyar paraszt ezeregyeszedetét át megtartotta ezt az országot, ezt a nyelvet, ezt a kultúrát. Már akkor, amikor dologtalan, szar lumpenprolik még nem is léteztek. S így lesz ez akkor is, amikor a dologtalan, szar lumpenprolik már nem fognak létezni.

Szanyi Tibor meg arra sem méltó, hogy a csizmáját megpucolja bármely magyar parasztembernek. S ez a lényeges tudnivaló.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
